

Knjiga proroka Daniela - broj šezdeset i jedan

Razotkrivanje proročkog tkanja: razumijevanje Danielovih viđenja, Saveza i vremena zapečaćenja u posljednjim danima

Jeff Pippenger

2024-01-25

Gabriel je došao Danielu u devetom poglavlju kako bi mu dao razboritost i razumijevanje glede dviju viđenja koja su bila prikazana u osmom poglavlju.

I on me pouči, govoraše sa mnom i reče: O Daniele, sada izidoh da ti dam mudrost i razumijevanje. Na početku tvojih molitava izađe zapovijed, i ja dođoh da ti to objavim; jer si vrlo mio: zato razumij riječ i pazi na viđenje. Daniel 9,22.23.

Da bi Daniel imao „razumijevanje” koje mu je bilo potrebno, Gabriel mu je rekao da razumije i „stvar” i „viđenje”. „Stvar” je bilo viđenje gaženja Svetišta i vojske, a „viđenje” je bilo viđenje pojave 22. listopada 1844. Sestra White također naglašava ta dva viđenja kada nas obavještava da je Daniel nastojao razumjeti odnos između sedamdesetogodišnjega sužanjstva i dvije tisuće i tristo godina. Sedamdeset godina jest ono što je Gabriel označio kao „stvar”, a „viđenje” su bile dvije tisuće i tristo godina. Daniel predstavlja „mudre” posljednjih dana kada Gabriel daje tumačenje dvije tisuće i tristo godina. „Mudri” u Gabrielovu tumačenju prepoznaju i „stvar” i „viđenje”, a zli ne razumiju. Mileriti su razumjeli „stvar” i „viđenje”, ali samo na ograničen način.

Četiristo devedeset godina vremena kušnje bilo je razdoblje utemeljeno na četiristo devedeset godina pobune protiv saveza o „sedam vremena” prikazanog u Levitskom zakoniku dvadeset pet i dvadeset šest. Sedamdeset godina sužanjstva bilo je zbroj svih godina tijekom kojih zemlji nije bilo dopušteno da uživa svoj počinak.

Tjedan u kojemu je Krist potvrdio Savez s mnogima bio je prikaz spora njegova saveza, kako je predložen u dvama razdobljima od tisuću dvjesto šezdeset dana. Taj je proročki tjedan bio podijeljen križem, koji predodražuje pečat Božji.

„Što je pečat živoga Boga, koji se stavlja na čela Njegova naroda? To je znak koji anđeli, ali ne i ljudske oči, mogu pročitati; jer anđeo uništitelj mora vidjeti taj znak otkupljenja. Razuman um vidio je znak križa s Kalvarije na posinjenim sinovima i kćerima Gospodnjim. Uklonjen je grijeh prijestupa Zakona Božjega. Oni imaju svadbenu haljinu i poslušni su i vjerni svim Božjim zapovijedima.” Manuscript Releases, svezak 21, 52.

Taj tjedan predložavao je dva razdoblja od tisuću dvjesto šezdeset godina, razdvojena nedjeljnim zakonom iz 538. godine, (žig zvijeri), u kojima su poganstvo, a zatim papinstvo, gazili Svetište i vojsku. Tijekom tisuću dvjesto šezdeset dana Krist je davao svoje svjedočanstvo, a zatim je tijekom još tisuću dvjesto šezdeset dana Krist davao isto svjedočanstvo preko svojih učenika. Tijekom tisuću dvjesto šezdeset godina Sotona je davao svoje svjedočanstvo preko poganstva, a zatim je tijekom još tisuću dvjesto šezdeset godina Sotona davao svoje svjedočanstvo preko

papinstva.

Savez, koji je zbog neposlušnosti drevnoga Izraela postao Božja „parnica”, bio je savez iz dvadeset i petoga poglavlja Levitskoga zakonika, koji je određivao počinak zemlje i jubilej što se imao slaviti svake četrdeset i devete godine.

I Gospodin progovori Mojsiju na gori Sinaju govoreći: Reci sinovima Izraelovim i kaži im: Kad dođete u zemlju koju vam dajem, neka zemlja svetkuje subotu Gospodinu. Šest godina zasijavat ćeš svoje polje i šest godina obrezivat ćeš svoj vinograd i sabirati njegov rod; a sedme godine neka bude zemlji subota počinka, subota Gospodinu: ne zasijavaj svojega polja niti obrezuj svojega vinograda. Ono što samo od sebe izraste od tvoje žetve ne žanji, niti beri grožđe sa svoje neorezane loze; jer to je godina počinka za zemlju. A subota zemlje bit će vam za hranu: tebi, tvome sluzi i tvojoj sluškinji, tvome najamniku i strancu koji boravi s tobom, i tvojoj stoci i zvijeri koja je u tvojoj zemlji; sav njezin urod bit će za hranu. I nabroji sebi sedam subota godina, sedam puta po sedam godina; i vrijeme tih sedam subota godina bit će ti četrdeset i devet godina. Tada daj da zatrubi jubilara truba desetoga dana sedmoga mjeseca; na Dan pomirenja zatrubit ćete trubom po svoj svojoj zemlji. I posvetite pedesetu godinu te proglasite slobodu po svoj zemlji svim njezinim stanovnicima: neka vam to bude jubilej; i neka se svaki vrati na svoj posjed, i neka se svaki vrati svojoj obitelji. Ta pedeseta godina neka vam bude jubilej: ne sijte i ne žanjite ono što u njoj samo od sebe izraste, niti berite grožđe s njezine neorezane loze. Jer to je jubilej; neka vam bude svet: jedite njezin urod s polja. U toj jubilejskoj godini neka se svaki vrati na svoj posjed. Levitski zakonik 25:1–13.

Prvo razdoblje proročanstva o dvije tisuće i tri stotine godina, kao i tjedan u kojem je Krist potvrdio Savez te četiri stotine i devedeset godina, izravno je povezano sa „sedam vremena” iz Levitskoga zakonika, poglavlja dvadeset pet i dvadeset šest.

Znaj dakle i razumij: od časa kada izađe riječ da se Jeruzalem obnovi i ponovno sagrađi pa do Mesije, Kneza, bit će sedam tjedana i šezdeset i dva tjedna; trg će opet biti sazidan, i zid, i to u teškim vremenima. Daniel 9:2.

Šezdeset i devet tjedana, počevši od 457. pr. Kr., dovodi vas do Kristova krštenja i do početka tjedna u kojemu je potvrdio savez, koji je bio savez Božje „parbe”. No postojao je tjedan tjedana (četrdeset i devet godina), koji je bio izdvojen od šezdeset i devet tjedana izrazom „sedam tjedana i šezdeset i dva tjedna”. Počevši od 457. pr. Kr., trebalo je biti četrdeset i devet godina, što je jasno upućivanje na savez iz dvadeset i petog poglavlja Levitskoga zakonika i na proslavu jubileja. Tih četrdeset i devet godina nisu bile samo simbol jubilejskih ciklusa, nego i Pedesetnice, koja je pedeseti dan što slijedi nakon četrdeset i devet dana Blagdane tjedane.

Prvih četrdeset i devet godina od dvije tisuće i tristo godina, četiri stotine i devedeset godina te tjedan u kojemu je savez bio potvrđen, svi su izravno povezani s dvije tisuće pet stotina i dvadeset godina, prikazanima kao „sedam vremena”, u Levitskom zakoniku dvadeset i šest. Svaki element proročanstva o dvije tisuće i tristo godina izravno je povezan sa „sedam vremena” koja je adventizam ostavio po strani i odbacio 1863. godine. „Sedam vremena” simbol su jubilejskoga saveza, i zbog toga valja također zapaziti da, kada su dvije tisuće i tristo godina završile 22.

listopada 1844., tada su isto tako i dvije tisuće pet stotina i dvadeset godina završile upravo toga dana, jer je Mojsije zapisao u dvadeset i petom poglavlju Levitskoga zakonika:

I izbrojit ćeš sebi sedam subota godina, sedam puta po sedam godina; i razdoblje sedam subota godina bit će ti četrdeset i devet godina. Tada ćeš dati da zatrubi truba jubileja desetoga dana sedmoga mjeseca; na Dan pomirenja zatrubit ćete trubom po svoj svojoj zemlji. Levitski zakonik 25:8, 9.

Svako proročko razdoblje unutar dvije tisuće i tristo godina izravno je povezano sa „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, uključujući i dan kada su oba proročka razdoblja završila. Prvih četrdeset i devet godina označavalo je djelo ponovne izgradnje i obnove Jeruzalema, koje će biti dovršeno kada Božji narod izađe iz Babilona. Hram je bio dovršen prije trećega dekreta, kao što je i mileritski hram bio dovršen prije nego što je stigao treći anđeo. Ipak, nakon 457. pr. Kr., „ulica” je još uvijek trebala „opet biti sagrađena, i zid, i to u teškim vremenima.” Kao Alfa i Omega, Isus uvijek kraj neke stvari prikazuje početkom neke stvari, a nakon 22. listopada 1844. mileriti su trebali dovršiti „ulicu” i „zid”, „u teškim vremenima.”

Sestra White prepoznaje doslovni zid zaštite oko Jeruzalema kao simbol Božjeg zakona, a neposredno nakon 22. listopada 1844. vjerni su bili uvedeni u nebesku Svetinju i prepoznali su Božji zakon (zid). Da bi prepoznali Božji zakon, uključujući subotu, mileriti su bili vraćeni Savezu drevnoga Izraela. Obnova doslovne „ulice” jest obnova koja je duhovno bila ostvarena kada su se mileriti vratili Jeremijinim „starim stazama”. „Teška vremena” koja su trebala biti u razdoblju uspostavljanja zida i ulice trebala su se ispuniti nakon 1844., a Građanski rat koji se tada približavao i uskoro započeo upravo u toj povijesti predstavljao je ta teška vremena.

Da su bili vjerni, bili bi dosegli simboličnu pedesetu godinu jubileja (kada se robovi oslobađaju), koja je također bila predložena pedesetim danom Pedesetnice (kada poruka oslobođenja odlazi svemu svijetu). No nakon 1844. većina se usprotivila svjetlu o suboti, a 1863. također su odbacili Mojsijevu poruku („sedam vremena”), koja im je bila donesena po Iliji (Williamu Milleru.) Drugim riječima, odvratili su se od „ulice” (starih staza) koju su trebali obnoviti i njome hoditi.

Isus uvijek prikazuje svršetak početkom, i kada se prispodoba o deset djevice ponovi u posljednjim danima, djelo obnove Jeruzalema ponovno treba biti izvršeno. „Trg i zid” bit će sagrađeni u „tegobnim vremenima”. Mi sada ulazimo u ta tegobna vremena. Dvadeset i drugi listopada 1844. predodražuje uskoro dolazeći nedjeljni zakon, pa će, kada nastupi „čas velikoga potresa”, iz Otkrivenja jedanaest, trg i zid biti sagrađeni u tegobnim vremenima. Sada ćemo ta tegobna vremena prepoznati kao „gnjev naroda” izazvan eskalirajućim ratovanjem islama.

Dok je objašnjavala ono što je prethodno bilo napisano u vezi s „vremenom nevolje”, dala je objašnjenje koje je zabilježeno u knjizi Rani spisi.

„1. Na 33. stranici stoji sljedeće: ‘Vidjela sam da je sveti subotnji dan, i da će biti, zid razdvajanja između pravoga Božjeg Izraela i nevjernika; i da je subota veliko pitanje koje će ujediniti srca Božjih dragih svetih koji čekaju. Vidjela sam da Bog ima djecu koja ne vide i ne drže subotu. Oni nisu odbacili svjetlo o njoj. I na početku vremena nevolje bili smo ispunjeni Svetim Duhom dok smo izlazili i potpuno objavlivali subotu.’”

„To viđenje dano je 1847. godine, kada je bilo vrlo malo adventističke braće koja su svetkovala subotu, a od njih je tek nekolicina smatrala da je njezino svetkovanje od dostatne važnosti da povuče crtu između Božjega naroda i nevjernika. Sada se počinje uviđati ispunjenje toga viđenja. ‘Početak onoga vremena nevolje’, ovdje spomenut, ne odnosi se na vrijeme kada će se pošasti početi izljevati, nego na kratko razdoblje neposredno prije nego što budu izlivena, dok je Krist u Svetištu. U to vrijeme, dok se djelo spasenja privodi kraju, nevolja će dolaziti na zemlju, a narodi će se gnjeviti, no bit će obuzdavani kako ne bi spriječili djelo trećega anđela. U to će vrijeme doći ‘potonja kiša’, ili okrpja od prisutnosti Gospodnje, da dadne silu glasnome pokliču trećega anđela i pripravi svete da opstanu u razdoblju kada se bude izlivalo sedam posljednjih pošasti.“ Early Writings, 85.

Postoji „kratko razdoblje vremena” koje prethodi završetku vremena milosti, kada će se „narodi gnjeviti, a ipak biti zadržani pod nadzorom”. U isto vrijeme dolazi „kasna kiša”. „Gnjevljenje naroda” simbol je koji se prepoznaje u jedanaestom poglavlju Otkrivenja.

I narodi se razgnjeviše, i dođe gnjev tvoj, i vrijeme mrtvima da budu suđeni, i da dadeš plaću svojim slugama prorocima i svetima, i onima koji se boje imena tvojega, malima i velikima; i da uništiš one koji uništavaju zemlju. Otkrivenje 11,18.

Sestra White komentira ovaj redak.

„Vidjela sam da su gnjev naroda, gnjev Božji i vrijeme za suđenje mrtvima bili odvojeni i različiti, jedno je slijedilo drugo; također da se Mihael još nije podigao i da vrijeme nevolje kakve nikada nije bilo još nije otpočelo. Narodi se sada gnjeve, ali kada naš Veliki svećenik dovrši svoje djelo u Svetištu, podignut će se, odjenuti haljine osвете, a tada će se izliti sedam posljednjih zala.

„Vidjela sam da će četiri anđela zadržavati četiri vjetra dok Isusovo djelo ne bude dovršeno u Svetištu, a zatim će doći sedam posljednjih zala.” Early Writings, 36.

„Razgnjevljenje naroda” zbiva se neposredno prije završetka vremena milosti, jer nakon njega slijedi „gnjev Božji”. „Gnjev Božji” nastupa kada završi vrijeme milosti, a „vrijeme da se sudi mrtvima” odnosi se na sud koji se odvija tijekom tisućljeća te se ne odnosi na sud mrtvima koji je započeo 1844. godine.

I vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji je imao ključ bezdana i velik lanac u svojoj ruci. I uhvati zmaja, staru zmiju, koja je Đavao i Sotona, te ga sveza na tisuću godina, i baci ga u bezdan, i zaključa ga, i zapečati nad njim, da više ne zavodi narode dok se ne navrši tisuću godina; a nakon toga mora biti odriješen za malo vremena. I vidjeh prijestolja, i sjedoše na njih, i dade im se sud; i vidjeh duše onih koji bijahu pogubljeni zbog svjedočanstva Isusova i zbog riječi Božje, i koji se ne pokloniše Zvijeri ni njezinu liku, niti primiše njezin žig na svoja čela ili na svoje ruke; i oživješe te kraljevaše s Kristom tisuću godina. Otkrivenje 20:1–4.

Sud koji je „dan“ svetima označava da će oni tijekom tisućljeća izricati sud nad opakima, a ne da se njima sudi.

„Tijekom tisuću godina između prvoga i drugoga uskrsnuća odvija se sud nad bezbožnima. Apostol Pavao ukazuje na taj sud kao na događaj koji slijedi nakon drugoga dolaska. ‘Ne sudite ništa prije vremena, dok ne dođe Gospodin, koji će i rasvijetliti što je skriveno u tami i objaviti nakane srdaca.’ 1. Korinćanima 4,5. Daniel izjavljuje da je, kad je došao Pradavni, ‘sud bio predan svecima Svevišnjega’. Daniel 7,22. U to vrijeme pravedni vladaju kao kraljevi i svećenici Bogu. Ivan u Otkrivenju kaže: ‘I vidjeh prijestolja, i sjedoše na njih, i sud im bijaše predan.’ ‘Bit će svećenici Boga i Krista te će kraljevati s Njim tisuću godina.’ Otkrivenje 20,4.6. Upravo tada se, kako je Pavao prorokao, ‘sveti suditi svijetu’. 1. Korinćanima 6,2. U zajedništvu s Kristom oni sude bezbožnima, uspoređujući njihova djela sa zakonikom, Biblijom, i odlučujući o svakom slučaju prema djelima učinjenima u tijelu. Tada se odmjerava udio patnje koji bezbožni moraju podnijeti, prema svojim djelima; i to se bilježi uz njihova imena u knjizi smrti.“

„Sotonu i zle anđele također sude Krist i njegov narod. Pavao kaže: ‘Ne znate li da ćemo suditi anđelima?’ Redak 3. A Juda izjavljuje da je ‘anđele koji ne sačuvaše svoje prvotno dostojanstvo, nego napustiše vlastito prebivalište, sačuvao u vječnim okovima pod tamom za sud velikoga dana.’ Juda 6.

„Na svršetku tisuću godina zbit će se drugo uskrnuće. Tada će bezbožnici biti podignuti iz mrtvih i pojaviti se pred Bogom radi izvršenja ‘napisane presude’. Tako otkrivač, nakon što je opisao uskrnuće pravednih, kaže: ‘A ostali mrtvi ne oživješe dok se ne navrši tisuću godina.’ Otkrivenje 20:5. A Izaija izjavljuje o bezbožnicima: ‘I bit će sabrani kao što se sabiru sužnji u jamu, i bit će zatvoreni u tamnicu, i nakon mnogo dana bit će pohodeni.’ Izaija 24:22.” Velika borba, 660, 661.

Stoga je jasno da se „gnjev naroda” odnosi na „vrijeme nevolje” koje dolazi na svijet prije završetka vremena milosti, te da su, kada se „narodi gnjeve”, istodobno „zadržani pod nadzorom”.

„Vidjela sam da su gnjev naroda, gnjev Božji i vrijeme za suđenje mrtvima bili odvojeni i različiti, jedno nakon drugoga.“ Early Writings, 36.

U vrijeme kada se „narodi srde”, počinje padati kasna kiša.

„U to vrijeme, dok se djelo spasenja bude privodilo kraju, nevolja će dolaziti na zemlju, i narodi će se gnjeviti, ali će biti obuzdavani kako ne bi spriječili djelo trećega anđela. U to će vrijeme doći ‘kasna kiša’, ili okrpja od lica Gospodnjega, da dâ silu snažnom glasu trećega anđela i pripravi svete da opstanu u razdoblju kada će se izliti sedam posljednjih zala.” Early Writings, 85.

Postoji trenutak kada se „narodi gnjeve“, ali su istodobno „zadržani“. Tada Krist uspostavlja svoje kraljevstvo slave, jer svoje kraljevstvo uspostavlja za vrijeme kasne kiše.

„Kasna kiša dolazi na one koji su čisti — svi će je tada primiti kao nekoć.“

„Kad četvorica anđela puste, Krist će uspostaviti svoje kraljevstvo. Nitko ne prima kasnu kišu osim onih koji čine sve što mogu.“ Spalding and Magan, 3.

Dva prethodna odlomka iz Spisa ranih svjedočanstava pokazuju da, kada se narodi razgnjeve te istodobno budu „zadržani“, četiri anđela zadržavaju četiri vjetra. Razgnjevljenje naroda stoga je prikazano kao „četiri vjetra“. Ona je također zapazila da će u vrijeme kada četiri anđela zadržavaju razgnjevljene narode stići kasna kiša. Vremensko razdoblje koje započinje kada stigne kasna kiša, što je ujedno i vrijeme kada se narodi razgnjeve, a ipak bivaju zadržani, traje sve dok ne ustane Mihael i ne završi vrijeme milosti za čovjeka. To vremensko razdoblje jest razdoblje u kojemu se spasenje privodi kraju, te stoga predstavlja posljednje Kristovo djelo u Svetinji nad svetinjama, koje je označeno kao razdoblje u kojemu On ili briše grijehe ljudi ili njihova imena iz knjiga suda. To vremensko razdoblje, kada anđeli zadržavaju četiri vjetra, jest vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće.

Islam trećega Jaoa jest sila koja „razgnjevljuje narode“, a treće Jao stiglo je 11. rujna 2001., no islam je odmah bio „zadržan“. „Istočni vjetar“ simbol je islama, a Izaija poistovjećuje „istočni vjetar“ s „vjetrom žestokim“, koji Bog „zadržava“ (obuzdava). Ratovanje islama opetovano je prikazano kao žena u porođajnim mukama, jer je to ratovanje koje se pojačava, a započelo je 11. rujna 2001., kada je sišao moćni anđeo iz Otkrivenja osamnaest, što je bilo obilježeno rušenjem velikih zgrada New Yorka.

„Je li sada došla riječ da sam objavila kako će New York biti odnesen plimnim valom? To nikada nisam rekla. Rekla sam, dok sam promatrala kako se ondje uzdižu velike zgrade, kat za katom: ‘Kakvi će se strašni prizori odigrati kada Gospod ustane da silno potrese zemlju! Tada će se ispuniti riječi iz Otkrivenja 18,1–3.’ Cijelo osamnaesto poglavlje Otkrivenja upozorenje je o onome što dolazi na zemlju. Ali nemam posebne svjetlosti u pogledu onoga što dolazi na New York, osim što znam da će jednoga dana ondje velike zgrade biti oborene okretanjem i prevrtanjem Božje sile. Iz svjetlosti koja mi je dana znam da je uništenje u svijetu. Jedna riječ od Gospoda, jedan dodir njegove silne moći, i te će goleme građevine pasti. Odigrat će se prizori čiju strahotu ne možemo ni zamisliti.” Review and Herald, 5. srpnja 1906.

Na kartama iz 1843. i 1850. islam je prikazan kao „ratni konji“. U devetom poglavlju Otkrivenja, gdje je iznesen islam prvoga i drugoga Jaoa, karakter islama prepoznat je po imenu kralja islama.

I imali su nad sobom kralja, anđela bezdana, kojemu je ime na hebrejskom Abaddon, a na grčkom mu je ime Apolion. Otkrivenje 9,11.

Redak, koji je DEVETO poglavlje i JEDANAESTI redak, proročki utvrđuje da je, bilo da je prikazan u Starome zavjetu (hebrejski) ili u Novome zavjetu (grčki), karakter islama Abaddon ili Apolion. Oba imena znače „uništenje i smrt“.

„Anđeli drže četiri vjetra, prikazana kao razjareni konj koji nastoji otrgnuti se i prohujati licem cijele zemlje, noseći na svome putu razaranje i smrt.“ Manuscript Releases, svezak 20, 217.

Četiri vjetra predstavljaju razjarenoga konja biblijskoga proroštva, koji nastoji otrgnuti se. Jedna od proročkih značajki razjarenoga konja jest da je obuzdan, ali nastoji se otrgnuti i donijeti „razaranje i smrt“ svoj zemlji.

Nastavit ćemo razmatrati ove teme u sljedećem članku.

„O, kad bi Božji narod imao osjećaj za nadolazeće uništenje tisuća gradova, sada već gotovo predanih idolopoklonstvu! Ali mnogi od onih koji bi trebali naviještati istinu optužuju i osuđuju svoju braću. Kad obraćajuća Božja sila dođe na umove, nastat će odlučna promjena. Ljudi neće imati sklonosti kritizirati i rušiti. Neće stajati na položaju koji priječi svjetlu da zasja svijetu. Njihova kritika, njihovo optuživanje, prestat će. Sile neprijatelja okupljaju se za bitku. Pred nama su žestoki sukobi. Zbijte se, braćo i sestre moja, zbijte se. Povežite se s Kristom. ‘Ne govorite: Savez!... niti se bojte onoga čega se oni boje, niti strahujte. Gospoda nad vojskama njega svetite; i neka on bude strah vaš, i neka on bude trepet vaš. I on će biti svetinja; ali i kamen spoticanja i stijena sablazni objema kućama Izraelovim, zamka i klopka stanovnicima jeruzalemskim. I mnogi će među njima posrnuti, i pasti, i razbiti se, i zaplesti se, i biti uhvaćeni.’

„Svijet je pozornica. Glumci, njegovi stanovnici, pripremaju se odigrati svoju ulogu u posljednjoj velikoj drami. Boga se gubi iz vida. Među velikim mnoštvima čovječanstva nema jedinstva, osim kad se ljudi udružuju kako bi ostvarili svoje sebične ciljeve. Bog promatra. Njegove će se namjere u pogledu Njegovih buntovnih podanika ispuniti. Svijet nije predan u ruke ljudima, premda Bog dopušta da sile zbrke i nereda neko vrijeme vladaju. Sila odozdo djeluje kako bi dovela do posljednjih velikih prizora u drami,—Sotona dolazi kao Krist i djeluje sa svakom prijevarom nepravde među onima koji se tajno povezuju u tajna društva. Oni koji se prepuštaju strasti za udruživanjem provode neprijateljeve planove. Uzrok će biti praćen posljedicom.”

„Prijestup je gotovo dosegao svoju granicu. Zbrka ispunja svijet, i velika strava uskoro će doći na ljudska bića. Kraj je vrlo blizu. Mi koji poznajemo istinu trebali bismo se pripremati za ono što će se uskoro obrušiti na svijet kao silno iznenađenje.“ Review and Herald, 10. rujna 1903.